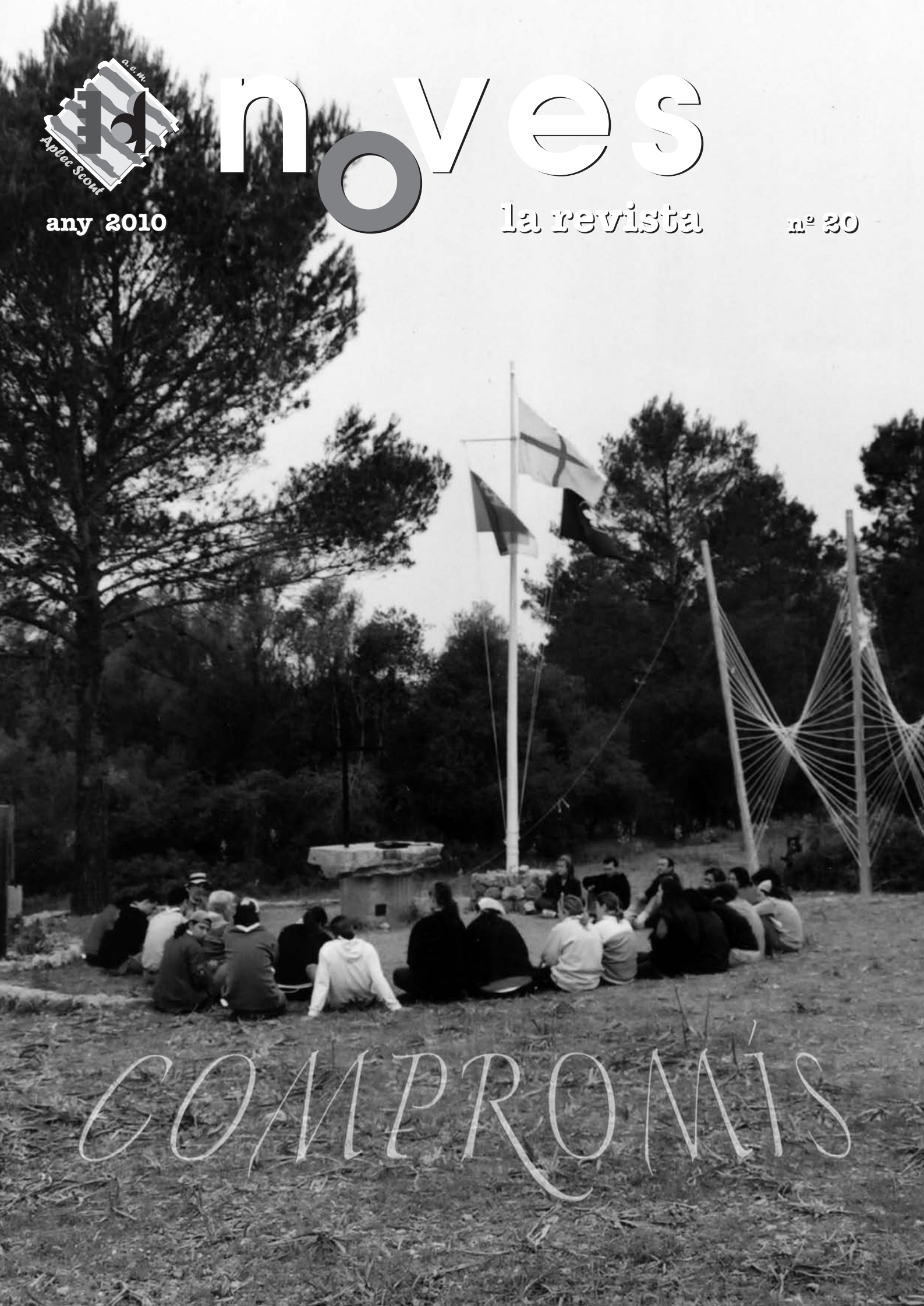

noves

la revista

any 2010

nº 20

COMPROMÍS

Membres de:
AISG - España
Amistad Internacional Scout y Guía

Membres de:
ISGF
International Fellowship of Former Scouts and Guides
(Amitie Internationale des Scouts et Guides Adultes)

INDEX:

Pàgina 03 Compromís i escoltisme per Santi Hernaiz
Pàgina 04 Mes de gener
Pàgina 05 Mes de febrer
Pàgina 06 Mes de març
Pàgina 07 Mes d'abril
Pàgina 08 "Glocalització" per Cecili Buele
Pàgina 09 Compromís avui per Maria Antònia Pujol
Pàgina 10 Mes de maig
Pàgina 11 Mes de juny
Pàgina 12 Mes de juliol i fotos VIII trobada
Pàgina 13 Mes d'octubre
Pàgina 14 Mes de novembre
Pàgina 15 Mes de desembre

Edita:

A. E. M. Aplec Scout
c/. Seminari, 4
07001 Palma
noves@aplecscout.org

Dipòsit legal: *PM-694/2004*

Redacció:
Eduard Mas
Teresa Garcia
Santi Hernàiz

Col·laboradors
Maria Antònia Pujol
Cecili Buele

Fotografia:
Àngel Zaragoza
Iolanda Trilla
Neus Pujol
Santi Hernàiz
Pere Gomila

Administració i relacions públiques:
Plàcida Pereyra
Ramon Cassanyes
Pere Joan Serna
Maria Gacias
Pep Henales

Disseny gràfic i maquetació:
Santi Hernàiz

Pàgina web:
Tomeu Alorda

Els articles signats expressen l'opinió de llurs autors i no necessàriament la de l'associació.

COMPROMÍS I ESCOLTISME

Santi Hernàiz Alfosea
President d'A. E. M. Aplec Scout

La definició de compromís queda plasmada al diccionari com la obligació contreta en virtut d'una promesa, paraula donada o benefici acceptat. Però el veritable compromís va més enllà de complir amb els nostres deures, ens obliga a posar en joc totes les nostres habilitats i capacitats per tal d'assolir amb èxit les tasques que ens han confiat i nosaltres hem acceptat. Una persona compromesa és aquella que, a més de fer allò que hom està obligat, n'afegeix un plus, fins al punt de sorprendre, perquè somia, pensa i actua amb la sola idea d'aconseguir els objectius que s'ha marcat. Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, a la seva proposta educativa (els cinc dinamismes), ens diu: que representa un gest personal de responsabilització davant del grup i es manifesta en les cada vegada més exigents responsabilitats que l'al·lot o l'al·lota assumeix des de la seva entrada al grup. Aquesta responsabilitat creixent és la que autoeduca la persona i per la qual aposten com a element bàsic en l'educació que volen donar. Així, consideren de gran importància l'explicitació del compromís, el qual implica l'acceptació i integració plena al grup i l'assumpció personal dels valors de la llei escolta i guia.

Però... quin grau d'importància té avui aquesta actitud de compliment amb el col·lectiu amb què ens hem compromès? Quin valor donam a la nostra aportació al grup proper: la família, els amics, el treball, les associacions, la societat que ens envolta o, en el nostre cas, l'escoltisme i el guiatge? Els servim o ens servim de ells? O tal volta únicament passam per ells? Que difícil és educar en una societat dominada per la superficialitat i el consumisme, en la que es dona més importància al que 'aparentam ser' en detriment del que 'en realitat som'. Hauríem de ser capaços d'analitzar profundament aquesta escala de valors. "El benestar en excés no beneficia a l'ésser humà. Hem d'aprendre a aconseguir les coses amb el nostre esforç", manifestava en una recent entrevista Rosalía Mera, cofundadora d'Inditex (Zara) i presidenta de la fundació Paideia Galiza (dedicada a afavorir la inserció social i laboral de les persones discapacitades). La senyora Mera és de les que adverteix del risc de voler tenir-ho tot i no valorar res. Que fàcil és deixar-se atrapar per la comoditat, per la peresa i per l'egoisme, enemics acèrrims del compromís.

En aquesta cruïlla la proposta educativa de l'escoltisme i el guiatge hauria de marcar un camí clarament diferenciat. La metodologia escolta teòricament potencia el protagonisme de la persona, el repartiment de funcions, responsabilitats i àmbits de decisió; habitua els nins i les nines a aprendre i practicar el joc democràtic, impulsant la seva maduració individual i col·lectiva, fent-los solidàriament responsables i fonamentant les diferents actituds personals i socials. No obstant aquesta tasca formativa exigeix una preparació i un compromís que avui en dia escasseja en els agrupaments mallorquins. No pretenc posar en qüestió la bona voluntat ni la dedicació dels voluntaris que fan de caps, que fan el que poden (?), que, entre les moltes activitats que ocupen el seu temps, dediquen unes hores a la setmana a "fer d'escoltes"... és molt lloable, però insuficient. L'escoltisme i el guiatge precisen "PERSONES COMPROMESES" amb majúscules! Homes i dones que aportin aquest plus diferencial. Amb dedicació, amb una formació adequada i constant. Amb imaginació i entusiasme. "Se sincer i lleial amb tu mateix i amb els altres", deia el recentment finat escriptor i premi Nobel de literatura José Saramago, és la millor manera de trobar el teu camí i de servir a la gent que t'envolta, i afegia "no abandonis mai el nin que duus dedins", aquell al·lot o al·lota que s'expressava espontàniament, que compartia les seves il·lusions amb els companys i que veia el món com una finestra oberta plena de solidaritat i progrés.

Conservem l'esperit de quan érem nins i aportem el nostre compromís sincer envers el moviment escolta i la societat en general, la empresa s'ho val.

tertúlia

Jovellanos i els seus amics a Mallorca

Isabel Moll Blanes.

12 gener

La Catedràtica Emèrita d'Història Contemporània de la Universitat de les Illes Balears, Isabel Moll Blanes, ens parlà de la influència de Gaspar Melchor de Jovellanos en la Mallorca de principis del segle XIX.

Aquest personatge singular va ser empresonat a la nostra illa entre els anys 1801 i 1808, bona part de la seva estada la passà entre els murs del Castell de Bellver. Des de tan històrica presó l'escriptor i polític il·lustrat espanyol es relacionà amb les elits més influents de l'illa, sobre tot amb els integrants de la *"Sociedad Económica de Amigos del País del Reino de Mallorca"*.

L'il·lustre presoner va ser alliberat arran del motí d'Aranjuez, que va tenir lloc el 17 de març de 1808. Un cop fora del castell, el mes d'abril, la "Sociedad Económica de Amigos del País" el va nomenar soci de mèrit, assistint el 7 de maig a la sessió en què es va fer efectiu aquest nomenament.

L'any 1891 va ser declarat fil adoptiu de la ciutat de Palma.

Assemblea Ordinària

24 i 25 gener

El diumenge 25 de gener de 2009 es dugué a terme la XXII Assemblea General Ordinària de l'Associació, al Santuari de Lluc amb l'assistència de 21 socis.

A les 12:00 h. i seguint l'Ordre del dia establert començà l'acte amb la lectura per part dels participants de la pregària escolta.

Seguidament el Secretari, Ramon Cassanyes Serra procedí a la lectura de l'acta de la darrera assemblea, la qual va quedar aprovada.

El segón punt contemplava el canvi de tresorer, la Junta proposà a Pere Joan Serna per substituir Plàcida Pereyra, que cessava per pròpia voluntat però que seguirà a la Junta com a Vocal. La proposta va ser acceptada per unanimitat.

A continuació es presentà l'Estat econòmic del 2008 i el pressupost per a l'any 2009, quedant aprovats ambdós documents per unanimitat dels presents. En acabar l'apartat econòmic es projectà un audiovisual on quedà reflectida la memòria de les activitats de l'any 2008. Un total de vint-i-dos activitats pròpies a les que hem d'afegir les participacions als actes organitzats pel MEGM, la FMF i la AISG-Espanya.

En Tomeu Alorda ens presentà l'estructura de la pàgina web que en qüestió de setmanes estarà operativa, una vegada adquirit el domini corresponent.

En Ramon Cassanyes ens informà de la classificació d'assistència a les activitats i assemblees, destacant la participació de la nostra companya Iolanda Trilla, que ha participat en les vint-i-dos activitats realitzades l'any 2008.

En l'apartat de precs i preguntes n'Eduard Mas, com a representant de l'Aplec a la FMF, ens informà de la emissió de bons solidaris per finançar l'entitat que emetran en la quantia de 50 euros a tornar en 10 anys.

I sense més assumptes que tractar en donà per finalitzada l'assemblea.

Els Templers a Mallorca

tertúlia

21 febrer

Gabriel Barceló

08 febrer

Diada de Pensament

02 febrer

L'activitat d'aquest mes després de la interessant tertúlia que tinguérem el passat dilluns sobre l'Orde del Temple, va ser un itinerari tot seguint les petjades que els templers deixaren per Palma, dirigit per Gabriel Barceló. Començàrem per l'església de Santa Margalida, molt a prop del lloc on devia estar la porta de la murada per on entrà a Medina Mayurqa el rei En Jaume el 1229, on s'hi conserva la sepultura gòtica de Guillem de Torrella (1267) cavaller de l'orde, i finalitzàrem a les torres del Temple, l'antiga Almudaina de Gumara àrab, on es troba la Capella dels Templers, bastida poc temps després de la conquesta, i que fou reconstruïda completament l´any 1885.

Sepultura de Guillem de Torrella.

Cent cinquanta-dos anys després del naixement de **BP** (22 febrer 1857), casualment el mateix dia que la seva esposa Olave, amb força anys de diferència, ens reunírem al Monestir de la Real per tal de celebrar un altra Dia del Pensament.

Tot seguint la tradició i asseguts voltant d'una taula ens aplegàrem una vintena de socis per a reflexionar en torn al tema triat. Primerament, per rememorar la figura de **BP**, projectàrem el muntatge **"Baden Powell, història d'una recerca"**, realitzat anys enrera entre el MEGM i la nostra Associació. Seguidament en Joan Tries va fer referència a diferents obres i autors per anar-nos derivant cap a una reflexió col·lectiva i dialogada.

El nostre convidat d'aquest mes és en Gabriel Barceló Català, historiador i membre d'ARCA. L'orde del Temple fou fundat a Jerusalem l'any 1118/19 per un grup de cavallers encapçalats pel francès Hugues de Payens, amb l'objectiu de socórrer els pelegrins que visitaven els Llocs Sants. Adoptaren el nom ***d'Equites Militae Templi Salomonis***. Havia començat uns dels mites més controvertits de la cristiandat! Arribaren a Mallorca amb la host del Rei Jaume I, el 1229, obtenint un important patrimoni en el posterior repartiment. Si meteòrica va ser l'expansió, vertiginosa fou la caiguda. El 1307, l'últim gran mestre de l'Orde i 140 templers varen ser empresonats i sotmesos a tortures. En el Concili General de Viena, el 1311, el papa va decretar la dissolució de l'Orde. Malgrat el curt espai de temps de la seva existència –menys de dos-cents anys- i que a Mallorca sols en restaren "oficialment" vuitanta-tres, la petjada templera és molt significativa i, com per tot arreu, ha estat motiu dels mites i les llegendes més diverses.

tertúlia

La cova de Bellver

Pere Galiana

02 març

Segons ens explica el Sr. Galiana, protagonista del darrer sopar tertúlia, celebrat el passat dos de març, les coves de Bellver són una única i gran excavació realitzada a principis del segle XIV per treure marès per a la construcció del castell del mateix nom i, possiblement, per altres construccions. A finals dels anys trenta del segle XX fou intervinguda per a utilitzar-la com polvorí militar i magatzem de combustible per a, molt recentment, ser condicionada per a les visites públiques.

Aquesta pedrera subterrània ha estat l'origen de nombroses llegendes i misteris al llarg dels temps. Per què excavaren just sota el castell que havien de construir? Per què ho feren amb una tècnica tan poc ortodoxa? Son qüestions que ens intriguen.

Topònims com el torrent "del mal pas" o l'avenc "del dimoni", a més de la existència de la famosa bruixa o el misteriós passadís que hipotèticament unia el castell amb el palau de l'Almudàina, mai trobat, han fet volar la imaginació dels ciutadans.

28 març

Ullada a la cova

Excepcionalment l'activitat del mes de març la férem el darrer dissabte dia vint-i-vuit, ens aplegàrem un bon grapat de socis i amics amb el desig de descobrir els misteris subterranis de les coves de Bellver. El dia amenaçava pluja i va complir el seu advertiment, però no ens deixàrem acovardir.

Amablement el Sr. Pere Galiana Vairet ens acompanyà per mostrar-nos la gran excavació realitzada a principis del segle XIV per treure marès per a la construcció del castell de Bellver i, segurament, per altres projectes. Aquesta cova es va conservar sense grans alteracions fins al mes de febrer de l'any 1937. A finals dels anys trenta del segle XX fou intervinguda per a utilitzar-la com polvorí militar i magatzem de combustible per a, molt recentment, ser condicionada per a les visites públiques.

No ens va decebre gens ni mica la descoberta, tot al contrari, l'experiència viscuda amb un cicerone de la qualitat humana i els coneixements de l'amic Pere és d'aquelles que no s'obliden.

cinemafòrum

Joan Llovera Canaves

25 març

El primer cinema fòrum d'enguany ens va sorprendre gratament per la qualitat humana i tècnica d'un film que narra sense embuts el veritable significat de viure i morir dignament.

Las alas de la vida

El documental de 90 m. es fa curt i ens acosta entranyablement a la figura del metge Carlos Cristos.

Presentà la sessió el Senyor Joan Llobera Canaves, Director General d'Avaluació i Acreditació de la Conselleria de Salut i Consum de la CAIB. Aquest metge, loquaç i d'agradable paraula, ens xerrà primerament del personatge i les circumstàncies que el dugueren a emprendre un projecte tan enriquidor i a la vegada tan difícil. També ens parlà del Registre de Voluntats Anticipades, i va respondre amablement i amb claredat a totes les qüestions que li plantejaren els nombrosos assistents a la vetllada.

Missa de Sant Jordi

23 abril

La carta de Sant Pau als cristians hebreus, llegida al convent dels Caputxins durant la missa de Sant Jordi, resumeix els valors que emanen de la figura del nostre patró, els valors que, des dels seus inicis, proposa i defensa l'escoltisme. Però, com molt acertadament afirmà el celebrant en Josep Maria Segarra, que difícils són de complir!

En acabar pujàrem a les golfes del convent on encara hi són els antics locals de la secció Ramon Llull. L'ascensió, a la llum de les espelmes, va ser un viatge al passat, la porta decorada amb l'escut del nostre patró i la flor de llis encara guarda amb gelosia el santuari dels primers escoltes de la postguerra. Les parets resten nues, amb el marès despullat, alguns retalls aferrats d'antics diaris delaten els dies que els murs vestien "d'etiqueta" revestits de canyís o tela de sac. A les bigues encara resisteixen decoracions de les patrulles; les panteres, les àguiles, les milanes, els lemes escrits amb corda, les flors de llis verdes, fins i tot encara resta solitària, clavada a la biga central, la corriola que servia per hissar la senyera!

Diada de Sant Jordi

25 abril

El Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca va celebrar el nostre Patró amb una gran Diada a la ciutat de Palma i va aprofitar l'espai per fer una festa del 25è. aniversari de la seva escola de formació sota el lema: **Escoltes! Veiem-nos al carrer!**

La col·laboració de l'Aplec Scout, a petició del MEGM, va ser crear, preparar i dirigir un gran joc de ciutat sota el fil conductor de les llegendes de Palma, destinada a les branques de Ràngers/Esplet i Pioners/Caravel·les. Com a joc urbà de descoberta de la ciutat, les proves es basaren en temes de història, localització d'elements històrics i artístics, cultura local i llegendes urbanes, així com alguna prova tècnica.

Es concentraren 29 equips participants, 223 escoltes i guies, sense contar els caps d'unitat que feien de controladors, caps d'agrupament i pares que es brindaren a donar-nos una mà. Podem dir amb satisfacció que el Gran Joc de Ciutat va ser tot un èxit. Els membres de l'Aplec acabàrem rejovenits, cansats, contents i molt satisfets d'aquesta jornada.

Pesaj, la Pasqua

06 abril

Pesaj, la Pasqua, aquesta barreja judeocristiana commemora la sortida d'Egipte del poble d'Israel després d'anys d'esclavitud i, alhora, la Santa Cena en un sopar en el qual, tradicionalment, s'ajunta tota la família i es llegeix la *"Hagada"*, el relat de l'alliberament i posterior partida del país dels faraons, i així ho férem també la família de l'Aplec acollits per la parròquia de Sant Jordi.

Un moment del sopar jueu.

Aprofitant la coincidència de que el primer dilluns de mes, data del sopar tertúlia, era també el dilluns de Pasqua ens reunírem per a seguir aquesta tradició entranyable que, viscuda amb el respecte que mereix i tot seguint les pautes marcades pel cap de família, ens serví per a enriquir l'esperit i tastar unes viandes diferents i delicioses.

Cecili Buele i Ramis
Ex Consiliari del MEGM

"GLOCALITZACIÓ",

COMPROMÍS D'ESTIMAR I SERVIR AL PAÍS

El Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca, que s'acosta als 55 anys d'existència en aquesta illa nostra, ha sabut mantenir ben encesa la flama del compromís a favor d'aquest bocí de país nostre que anomenam Mallorca.

"Ensenyau-nos a estimar i servir el país més que nosaltres mateixos", resa encara ara la Pregària Escolta que aixecam, en voler adreçar-nos a qui reconeixem com el millor Ensenyant de "ser bons i fer el bé."

Pens que a l'era de la globalització implantada en aquest Planeta nostre, tan ric com divers, tan fràgil com perdurable, tan plural com complex, el compromís ferm d'estimar i servir aquest bocí de país nostre -"més que nosaltres mateixos"- resulta altament significatiu, força necessari i molt engrescador.

Un bon tros de país que anam construint, damunt d'un territori limitat per la Mar Mediterrània, que ens hem d'afanyar a continuar protegint amb totes les nostres forces.

Un bon tros de país, bastit per dones i homes que hi vivim, hi treballam i l'estimam, gent hereua i mantenidora d'una cultura ancestral pròpia; amb costums arrelats i mantenguts al llarg del temps i dels indrets, com mai enlloc més...

Fruit d'una història singular, ben palesa a les mostres conservades del nostre patrimoni; o tal volta massa amagada i, malauradament, romanent dins l'oblit...

Emprant una llengua pròpia, la catalana, que hi perviu durant vuit segles...

Gaudint d'una riquesa paisatgística, pagesa, comercial, laboral, urbana, artesana, social, empresarial, religiosa o cultural, única dins Europa... Marcada per una diversitat tan rica i enriquidora que aixeca mestissatges i barreges d'abast inimaginable...

Un bon tros de país nostre, connectat amb la resta d'Europa i del Planeta. Fent-hi xarxa, amb mitjans de transport terrestre, marítim o aeri, certament. Però, sobretot, amb nombroses i noves tecnologies de la informació i la comunicació. Tot plegat fa que el nostre Compromís Escolta ja no tengui límits, hores d'ara. Arriba i pot arribar allà on sia: des de Salses a Guardamar i des de Fraga fins a l'Alguer, podem enllaçar més bé que mai amb la resta del Planeta, "essent qui som", i mantenint ben viva la nostra voluntat ferma de continuar sent-ne.

Tot això, per a mi, es pot resumir molt bé en un mot d'ara: "Glocalització". Davant d'una 'globalització' capaç de diluir-nos, ens hem d'afanyar a mantenir ben viva l'experiència enriquidora d'aportar grans dosis d'allò que hi esdevé 'local'.

Davant d'una 'localització' que podria empetitir-nos, cal que mantenguem sempre activada la nostra capacitat d'aportar-hi dosis d'allò que hi esdevé 'global'.

Podem, així, continuar-hi fent país, al nostre entorn més immediat, en els inicis del segle XXI, en la perspectiva mallorquina alhora que interplanetària.

De bracet, també, amb organitzacions i moviments socials que, també, s'afanyen a deixar aquest món nostre un poc millor que com l'hem trobat en néixer.

COMPROMÍS AVUI

Maria Antònia Pujol Maura
Antiga guia
de Reina Constança de Mallorca

Reflexionar sobre aquestes paraules és un repte, per totes les persones que creiem amb l'educació. Compromís, amb les persones que estan al nostre costat, compromís, amb el nostre entorn per tal de fer-lo més sostenible, compromís amb els principis que presideixen les nostres accions, compromís en fer de la nostra vida quotidiana una forma de ser i d'estar, compromís amb un país que ens ha acollit, compromís amb altres persones que ens demanen un grau de cooperació i solidaritat, compromís amb ser respectuoses amb les persones que no pensen com jo i que ens demanen un grau de tolerància i de respecte, compromís amb uns ideals que fan que les nostres actuacions responguin a les necessitats d'avui, compromís amb ..... És evident que cadascun de nosaltres podem posar la nostra reflexió personal i trobar tots aquells compromisos que configuren la nostra pròpia idiosincràsia.

El compromís pren major vigència quan el circumscrivim dins una organització com és l'escoltisme i assumim que, el que volem dels nostres infants i de la nostra joventut és una forma de fer, de ser i de saber estar.

És manifest que tant des de l'educació com des del lleure, podem influir perquè aquesta paraula sigui una realitat. I que no només sigui, una tasca dels que tenim més responsabilitat, com podem ser les famílies o els que tenen la nostra confiança, com poden ser els caps d'unitats o agrupaments, sinó que amb el testimoni de tots nosaltres, fem que sigui justament una eina d'integració social, és a dir que pugui desenvolupar la capacitat de cadascuna de les persones que tenim al nostre costat, i que descobreixin el compromís com una actitud personal i que a la vegada sigui una part activa i conscient del moment que ens ha tocat viure.

Hem de fer possible la creació d'un clima que respongui a una forma de ser, autònoma, activa, crítica i solidària, i que tant els nostres fills i filles, com els qui podem tenir a sota la nostra responsabilitat, puguin descobrir i fer-se seus els processos socials en els quals li correspon integrar-se. La idea fonamental és que puguem formar persones ciutadanes del món, solidaries, conscients i crítiques, i alhora que siguem capaços d'emprendre un camí de compromís, és a dir, de renovar al món a través d'actes profundament conscients i responsables, alhora que transformadors i així arribar a un compromís real i afectiu.

Sens dubte, aquesta forma de entendre el compromís requereix una presa de posició per part de cadascú de nosaltres, respecte a les alternatives que els diferents moments i situacions ens proposen. És important recordar que avui no és possible mantenir-se al marge. La societat ens demana constantment prendre posicions valentes i generoses, i a la vegada implicar-nos en la mesura que, puguem crear les bastides necessàries per tal de que els qui estan en un moment de creixement i de construcció de la seva personalitat, trobin tots aquells elements que els ajudaran a créixer amb plenitud, pau, felicitat i compromís. És important, per tant, que el compromís es pugui revalidar, ja que moltes vegades podem caure amb el parany de que és un valor que forma part de temps passats, i no, no és així, el compromís és un valor que ha d'estar en alça, ja que hi ha moltes maneres de fer-lo palès, el nostre testimoniatge ha de ser un exemple clar, profund, permanent i consistent.

tertúlia

La sobirania alimentària

Miquel Torrens

05 maig

La sobirania alimentària es podria definir com el dret que tot poble, regió, país o nació té a garantir la pròpia alimentació de manera suficient, sana, lligada a les seves tradicions culturals i als mercats locals. És, se'ns dubte, un dret humà fonamental, però que es posa en qüestió un dia sí i l'altre també condemnant a la fam crònica a milions de persones en el món. Avui, més que mai, els mecanismes econòmics i les conseqüències socials de la globalització estan posant en perill la independència alimentària de la majoria de països del planeta.

Miquel Torrens, responsable d'Incidència Política de Veterinaris Sense Fronteres a les Illes Balears, en companyia de Sílvia Jimenez, delegada de l'associació, i de Xavier Farrés, ens parlà d'aquesta problemàtica, què no afecta únicament als països denominats del tercer món, sinó que també incideix en les societats més desenvolupades, amb la diferència què aquestes posseeixen recursos per pal·liar els efectes ocasionats per aquesta perduda de sobirania.

VIII trobada AA.EE.

01 i 02 maig

Celebració de la VIII trobada d'antics escoltes de Catalunya, València i Mallorca al Monestir de la Real, on tingué lloc la taula rodona sota el tema "Relacions amb les associacions de joves Escoltes" i "Nous reptes socials". Hi eren convidats pel MEGM Albert Palou, comissari, per Escoltes de Mallorca Joan Ramon de la Calle, president, per Antics i Amics de la Fundació Josep Sans (Catalunya) Jordi Canet i Francesc Clua, per la Fundació Sant Jordi de València José Vicente Molla, president, i Santi Hernàiz per l'Aplec. Va moderar les intervencions Eduard Mas. En acabar la taula rodona, que va ser molt participativa, les Juntes directives de les tres entitats representades mantingueren una reunió de treball, mentre la resta de participants gaudiren de la visita al Monestir.

Més tard, el pare Marc ens delectà explicant-nos la història del monestir. També ens va obrir les portes de la Biblioteca conventual i ens va fer dos cèntims del seu valuós fons bibliogràfic. Finalitzats els actes culturals que ens alimentaren l'esperit, procedirem a alimentar-nos físicament compartint un sopar amb productes de la terra.

El dissabte dia 2 anàrem fins a Miramar, on el Dr. Sevilla ens feu una ressenya del Beat Ramon Llull, la seva obra i l'entorn del monestir per on ens passejàrem. Més tard férem una breu visita a la vila de Valldemossa i anàrem a dinar a Esporles. A la sobretaula acomiadàrem la trobada i agafaren el relleu els companys de València què seran els encarregats d'organitzar la propera.

Participants a la VIII trobada d'antics escoltes.

Apagada analògica i TDT

tertúlia

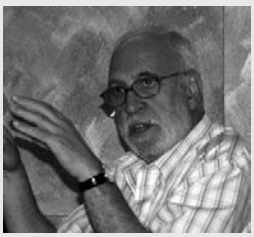

Joan Segui i Galvan

01 juny

La Televisió Digital Terrestre (TDT), l'esdeveniment ens l'han venut com la vuitena meravella d'aquest món, tan donat, per altra banda, a vendre fum acompanyat de focs d'artifici.

La TDT és el resultat de l'aplicació de la tecnologia digital a la senyal de televisió, i la posterior transmissió per mitjà d'ones hertzianes terrestres, o sigui, aquelles que es transmeten per l'atmosfera sense necessitat de cable o satèl·lit.

El primer dia del mes convidàrem al Sr. Joan Seguí i Galván, director d'IB3 televisió de les Illes Balears i escolta del clan Pius XII allà pels anys 60 del segle passat, a la nostra tertúlia del més de juny. Amablement ens posà al dia de la situació actual de la cadena que dirigeix i ens exposà les raons que han dut als seus dirigents a implantar una política determinada per defensar els seus interessos.

També ens informà del conveni de reciprocitat amb la televisió de Catalunya que possibilita la recepció de la programació pròpia de TV3.

Les vinyes de Can Coleto

14 juny

A les deu i mitja ens trobam just davant el restaurant Sa Creu, al km. 9 de la carretera de Petra a Manacor, no érem molts però sí els suficients per passar un diumenge diferent. Les vinyes de Can Coleto són al camí de Son Reixac, el primer a la esquerra de la carretera que va de Petra a Sta. Margalida, allà ja ens hi esperava en Miquel Jaume, el propietari, que tot d'una fetes les presentacions ens fa anar a les vinyes per a mostrar-nos la tasca que fan aquests dies, estan espampolant la vinya, és a dir, suprimint del fulles de les parres que fan ombra als raïms per tal que aquests puguin madurar al sol, en teoria és una feina senzilla, però s'ha de fer a ple sol, a ma i gairebé una per una, una feinada.

Les vinyes de Can Coleto.

Ens conta en Miquel que va començar a sembrar la vinya, d'unes quatre quarterades l'any 1993 amb les varietats de Monastrell, Cabernet Sauvignon, Merlot, Syrah i Chardonnay, la primera producció és del 2000 i el rendiment és de 14.000 litres anuals, els vins, procedents de la agricultura ecològica es produeixen sota la D.O. Pla i Llevant de Mallorca. En Miquel és un home afable, simpàtic i xerrador, ens va explicant tot el procés d'elaboració dels seus vins des de la sembra i cura de les vinyes fins a la verema per passar a la elaboració del vi, el premsat dels raïms, la fermentació controlada i el transvàs a les botes de roure francès o americà on hi reposa un mínim de dotze mesos, després s'embotella i es comercialitza. Acabades les explicacions "in situ" passam a la cata, un moment importantissim, els amfitrions ens han preparat una taula amb sobrassada, formatge i galletes d'Inca i entre comentaris tècnics i profans hem anat tastant les cinc o sis varietats de la casa, en acabar, ben animats, qui ha volgut ha comprat d'aquest vi tan bo de Can Coleto.

Fotos VIII trobada d'antics escoltes

Ofrena floral al parc de la Mar

01 i 02 maig

Conxita Falcó

Visita a la biblioteca del Monestir de la Real

Els ponents a la taula rodona

04 juliol

Sopar d'estiu

Com cada any per aquestes dates, tot seguint la tradició, els socis i amics de l'Aplec ens reunírem a Bunyola acollits per na Neus i n'Eduard.

El sopar d'estiu a esdevingut en trobada imprescindible per començar les vacances i iniciar el descans estival de les nostres activitats.

Com és costum vàrem compartir una vetllada plena de companyerisme i simpatia, gaudírem tots plegats d'un sopar fred típic de l'Aplec, no faltà de res: pa amb oli, carn freda, botifarrons, la famosa salseta de tomàtiga, coques diverses, sobrasada, ensaïmada llisa, el deliciós gelat de "tutti frutti" i d'altres sabors... tot regat amb bon vi i tota casta de begudes refrescants.

La sobretaula naturalment va ser animada pel nostre company Ramón Cassanyes que s'encarregà de sorprender-nos amb les seves proves i endeveinalles que feren les delicies del personal.

De figues i figueres...

02 octubre

Esclafit escolta

Convidats pel MEGM assistírem a s'Esclafit, festa d'inici del curs escolta, on els caps d'agrupament, els de les branques i els de les diverses unitats es reuneixen amb l'equip de comissariat per coordinar els objectius del nou curs. Enguany ho organitzà l'agrupament Sa Marjal de Sa Pobla al seu cau amb motiu del seu desè aniversari, fou una festa ben engrescada on no hi faltà la musica, els jocs i l'alegria, hi va haver un concurs de imitadors de Tomeu Penya on dur capell era obligatòri, un creuer pels mars caribenys i acabà en una gran taulada compartint un frit espectacular.

L'Aplec al "creuer caribeny"

Per a nosaltres fou una festa, esperam que també doni llum i encerts als escoltes en aquest curs 2009/10 que acabam de començar.

11 octubre

Finca de Planícia

Després del repartiment en cotxes partim cap a Banyalbufar via Esporles, passat el poble de la malvasia seguim per la Ma-10 fins al km. 90 on trobam el portell de la finca pública de Planícia, allà hi trobarem una guia que ens donà uns mapes i ens digué on deixar els cotxes. Aquesta finca, documentada des del 1450, fou comprada per la Conselleria de Medi Ambient en conveni amb *el Ministerio de Medio Ambiente, Rural y Marino*, i oberta al públic el passat mes d'abril, té 445 Ha. (627 quarterades aprox.) una quarta part del territori del municipi de Banyalbufar.

El camí d'accés a les cases des del portell comença amb una forta pujadeta fins a assolir el nivell mig que, encara que sempre puja, és molt més bo de dur, caminam entre olivars, no en va aquesta finca era un referent en quant a la producció d'oli, garrovers i ametllers. Les cases de la possessió son molt grans (1.400 m2), estan situades a la vessant oest de la Mola de Planícia, mirant al mar sota una impressionant paret rocosa, la vista és preciosa.

tertúlia

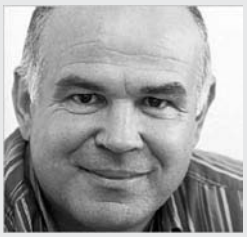

Felip Munar i Munar

05 octubre

El ponent de la tertúlia del mes d'octubre, Felip Munar i Munar, professor de cultura popular de la UIB i Cap del Servei d'ensenyament del Català de la Conselleria d'Educació de la CAIB, a més d'obsequiar-nos amb dos suculents pastissos de figues que endolciren els nostres paladars, va fer un extens relat de la importància de les figues i figueres al llarg de la nostra història, des de les lloances de Plini envers les conreades a Eivissa fins a les remarcables qualitats nutritives i medicinals que oferta la fruita en les diverses varietats i presentacions.

Les fresques són molt digestives, les seques actuen com a tònic, laxant, diürètic i expectorant. Es poden consumir de moltes maneres: crues, en coques, en pa de figa, seques, macerades en anís i premsades.

També es fabrica licor a partir de la seva maceració en vi i aiguardent.

La seva aportació a la cultura popular i al lèxic propi de les nostres illes es inqüestionable.

tertúlia Conservació del patrimoni vegetal

Pep Lluís Gradaille

09 novembre

El Sr. Pep Lluís Gradaille Tortella, Director del Banc de Germoplasma del JBS, ens parlà de la importància de la conservació de les espècies endèmiques, rares o en perill d'extinció de les Balears, de la resta de les illes mediterrànies i de les seves àrees d'influència.

El banc de llavors del Jardí Botànic de Sóller es va iniciar l'any 1991, dedicant-se a conservar les espècies silvestres més amenaçades de les Balears i també les varietats hortícoles tradicionals de les nostres illes.

A més de ser una garantia de conservació, subministra material vegetal per emprar en recerca, en la recuperació d'espècies amenaçades i fins i tot extingides, i en regeneració d'ecosistemes empobrits. questa institució sollerica desenvolupa una important feina de recerca i investigació en biologia de conservació, biologia reproductiva d'espècies silvestres, horticultura, jardineria, etc.

Gaudeix de gran prestigi a nivell nacional i internacional.

15 novembre

Assemblea del megm

Com cada any el Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca celebrà la seva assemblea general ordinària a la que ens convidà a llegir la nostra memòria d'activitats. Enguany projectàrem una presentació on s'hi mostrava en breus textos i il·lustratives imatges tot el que hem fet al llarg de l'any 2008.

15 novembre

Cafè per la llengua

Arreu del món prendre un cafè és signe de conversa amistosa i d'intercanvi civilitzat d'idees. Amb aquesta sana intenció anàrem a Can Alcover per parlar de les qüestions que ens preocupen entorn a la llengua. Abans ens introduiren en la figura del poeta, assagista i polític, recreada en el casal que fou la seva llar en vida i lloc de tertúlies de diumenge fins a la seva mort.

22 novembre

Visita al J. Botànic

Les 10,30 h. i ja érem al jardí botànic on ens hi esperava na Maria Antònia, que ens guià amb cordialitat i simpatia per tot el jardí, explicant-nos un poc la seva història i la importància de les seves instal·lacions, ens passejarem per les seves àrees organitzades en funció de les diferents flores: les plantes de ribera, les del litoral, dels boscos, de la muntanya i dels llocs humits, especial importància tenen les àrees representatives de la flora silvestre de les altres illes de la mediterrània i la fantàstica excepció de la de Canàries.

Molt interessant i comentada fou la col·lecció de plantes ornamentals per a jardins mediterranis i la de medicinals i aromàtiques, llàstima que en aquesta època la de fruiters i hortalisses estigui a la espera de la seva oportunitat estacional. Una vegada acabada la visita de les col·leccions de planta viva la nostra guia, Mª. Antònia, ens porta a conèixer el banc de llavors on s'hi conserven mostres de poblacions baleàriques d'especial interès, endèmiques, en regressió i en perill d'extinció.

19 desembre

Llum de la Pau

El projecte és una iniciativa dels Escoltes i Guies d'Àustria que, amb la col·laboració de companys de diferents països reparteixen la Llum de la Pau encesa cada any per un nin austríac a la cova del Naixement de Jesús a Betlem. Amb aquest acte ens acostam al sentit del Nadal. Enguany arribà a Mallorca a la Parròquia de Sant Josep Obrer de Palma, on es celebrà una emotiva cerimònia animada pel cor Juvenil del col·legi. Cada grup dugué el seu propi fanalet per recollir la Llum de la Pau. Una vegada encés, i mitjançant un breu escrit, cada agrupament presentà una "Carta de Compromís", on explicà el projecte o activitat de servei que durà a terme dins l'àmbit del seu poble, ciutat o barriada.

Membres de l'Aplec encenent el fanal.

28 desembre

Sopar d'arengades

A les 9 del vespre del dia dels innocents, com cada any, els socis i amics de l'Aplec ens trobam per a celebrar el Nadal i donar-nos els Molts d'Anys. Enguany ho hem organitzat a la Casa Catalana de Palma.

Érem molts, més de trenta, no cal dir que la reunió va ser càlida i fraternal, la xerrera mai no se'ns acaba i molt menys amb un plat a taula. Les arengades torrades lentament al caliu de la llenya de garrover foren l'ideal complement del pa amb oli fregat amb tomàtigues de ramellet i alls, guarnit de cuixot i formatge i per evidenciar l'acolliment català del lloc unes bones tallades de bull blanc i negre de l'Empordà completaren el plat, el bon vi tampoc faltà, no podíem acabar l'àpat sense un plat dolç, aparegueren les ensaïmades, llises i de cabell d'àngel i brindarem amb cava, ben animats, celebrant les festes i la nostra amistat, un bé que no té preu.

L'animació organitzada després del sopar consistí en un concurs de gloses que va ser molt participat.

tertúlia

Darwin i els cavalls?

Francesc Bujosa

14 desembre

La motivació d'aquesta tertúlia era la declaració del 2009 com l'any Darwin, en commemoració del bicentenari del seu naixement i del cent cinquantè aniversari de la publicació de la seva obra cabdal: ***"THE ORIGIN OF ESPECIES, by means of natural selection"***, el Dr. Francesc Bujosa i Homar, Catedràtic d'Història de la Ciència a la Universitat de les Illes Balears, ens va fer una semblança de tan singular personatge.

Amb bon humor envetat de pinzellades de pessimisme realista –tal com va fer Darwin substituint la idíl·lica imatge del paradís terrenal per la crua realitat de la llei de la jungla- ens confessà que el motiu de triar aquest ancestral company de l'home no era altre que aprofitar un muntatge audiovisual utilitzat en una conferència impartida dies enrere a Manacor, ciutat on l'afició als cavalls és quasi una religió, i el fet que ha significat un animal fonamental pel desenvolupament de l'homo sapiens.

Gloses de s'arengada

primer premi

Té la pell de mil colors
que la sal l'ha envernissada,
no diré res dels olors,
però queda ben salada.

Neda lliure per la mar,
fins que l'homo l'ha pescada
pobre!! no pot respirar,
dins la sal queda enterrada.

Les costelles de barril
pels pobres són el "caviar"
tot i que són un perill
perquè la sang fa pujar.

Nosotros, des de fa molt temps,
la posam damunt sa llesca
de pa, olives i la resta,
el dia dels innocents.

Amics, vos desig de cor,
que continui sa festa,
amb salut i sense por
que la sang pugi a sa cresta.

Mateu Barceló

Els guanyadors del concurs de gloses de s'arengada